

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

1. Dies Martii. Abjiciantur illa omnia, quæ præsentem hanc vitam faciunt brevem occupationi; longam dolori. Eucheri. de contemp. mund. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

I. DIES MARTII.

Abjiciantur illa omnia, quæ præsentem hanc vitam faciunt brevem occupationi; longam dolori. *Eucheri. de contempt. mund. II.*

Tempus I.
est semen
Æterni-
tatis.

ORdiris hujus anni mensẽ tertium, quem opto tibi esse secundum. Utinam incipias Deo cùm novo mense, servire nova mente. Ad novam vitam animum adjicies, si (ut monet tessera) abjicias illa omnia, quæ vitam tuam faciunt brevem occupationi, longam dolori. Quæ sunt illa, nisi quæ mentem abducunt à felici æternitate, & adducunt ad infelicem vanitatem? Illa hoc mense abjice, & serio cogira, ne te non cogitasse, aliquando sero pœniteat, tempus hujus mensis, esse sementem Æternitatis. Magnum profectò, atque omnium maximum est salutis & Æternitatis negotium, totum tamen vertitur momentis vitæ brevissimæ, rapidissimæ, irrevocabilis, semperque de exitu suspensæ, quæ proinde momenta, sunt centum oculis observanda, totidem manibus à nobis occupanda, ne nobis vacua excidant, frustreturque nos occipitio calvo, rei bene gerendæ occasio, si adventantem non invaserimus. Nihil opus veterum symbolis, ut intelligamus occasionem esse præcipitem.

II. Ponamus tantum inde prolixissimam primorum in mundi incunabilis mortalium vitam, hinc

L

Æter-

Æternitatem : & hujus sementem mirabimur tam exiguâ illâ (quæ longa videbatur) contineri : nostri verò ævi, quod degimus tam brevis, & momentanei tempus quantuluncumque est, æternitatis lucrum esse; & quàm stultum, si juvet etiam aliquid de eo demere, quod in ludicra conferamus. Hoc rursus tam breve, cum æque incertum sit, & sæpe tridui claudatur ungue, quod fore nonagenarium putabatur, quâ seu fronte, seu prudentiâ, hoc ipsum omittimus, vel occupamus languidius, quo uno possimus immortalitatem promereri, nunquam postea redituro? Nugæ mihi videntur quidquid de temporis pretio scriptores Ethnici dixerunt, præ iis quæ docet Christiana, quàm ignorabant, æternitas, (a) At S. Bernardus deplorat cum nihil sit pretiosius tempore, nihil tamen vulgo haberi vilius; gravissimeque arguit horam pœnitentiæ, veniæ, gratiæ, gloriæ destinatam, otio, fabulis, apinis, & affaniis donari. Nos verò quanto acerbius objurgabit, lacerabitque æterna pœnitudo neglectæ opportunitatis, quâ brevi compendio calum nobis asserere poteramus.

III. Quid latro infelix, beatum intuens criminum socium, sed pœnitentiæ (si non ei, pertinax obstetisset) felicissimum magistrum? Quid tu? quid ego? si quod absit, tam execranda fors nos interceperit, quid alius quivis inter fontes æternis addictos ignibus, quo fletu, qua rabie, quibus ululatibus inculaturus sit illam focordiam, qua possessionem summi Boni excuti sibi de manibus non modò patiens tulerit, sed eam sponte respuerit? quâ amarâ recordatione revocaturus articulos temporis, quibus flammæ illas serviles,

(a) Serm. 79. in Cant.

& atroces vitare, Regnum illud perpetuum, ac securum nullo negotio, levi que brachio valuit comparare? Porro et si omne vitæ tempus, futuræ sit seges beatitatis, sunt tamen in eo quædam opportunitates occasionum utrimque maximarum, Deum nobis vel multum demerendi, vel non parum offendendi. Tale fuit Josephi fuga ex adulteræ manibus, quanto periculosior, tanto securior, fortior, & gloriosior: tale Susannæ constantia, certo deliberatæ mortis discrimine, incestorum frangens libidinem. Tales actus Heroici, quibus manu violentâ, affectus charissimos Divinæ obedientiæ jugulamus. Hâc occasione uti oportet, dum licet. Est enim grande Dei beneficium, quævis molestæ pugnæ materia, quia est semen excellentis victoriæ; eam verò tanti quæstus materiam, ut nemo prætereat nisi hebes, & futurus mercator, sic ista Divinæ Bonitatis egregio facto nobis obstringendæ commoda argumenta, nemo, si modò vir fuerit, elabi sibi patietur. Utendum occasione, moneris hoc pœmate:

Ferrum quando calet, cudere quisque valet.

2. DIES MARTII.

Quod fecit Deus non potest esse malum, si ipse homo non sit sibi malus. *Augustinus 24. in Ioan.*

Inclinans ad I.
Perfectionē,
primo decli-
nans à malo.

Cum esses parvulus, didicisti in schola Prisciani, declinare nomina; jã vir factus, disce in schola Christi, declinare

L 2

vicia.